

Хомъж, коимелъ святое возношениe въ миre приносити“ т. е. да стоимъ въ право и благоговѣйно положеніе. Станемъ добрѣ по изясненіе-то на Св. Іоанна Златоуста, означава това, че ный въ тѣзи минути трѣбва да оставимъ житейски-тѣ си грижи на страна за да можемъ да стоимъ съ благоговѣніе. На священническій-тѣ възгласъ, клира отговаря: **милостъ мира жертвъ хваленія**, т. е. какво ный сме готовы да принесемъ въ жертвѣ на Бога милость и любовь къмъ братія-та си. За тѣзи готовностъ священнодѣйствующій-тѣ ниспослава на вѣрующи-тѣ апостолско-то благословеніе: **благодать Господа нашего Іисуса Христа и любы Бoga и Отца, и причастіе Св. Духа вѣди со всѣми вами.** Най сепнѣ свършваме нашето приготовленіе къмъ извършваніе-то на Евхаристії-тѣ съ повеленіе-то на Св. църквѣ да възнесемъ духъ-тѣ си къмъ Господа на славѣ; „**горѣк имѣемъ сердца**“. Вѣрующи-тѣ, „въ това време както учи священомъженикъ-тѣ Капріанъ“, като отговарятъ на този възгласъ: **имами ко Господѣ**, нетрѣбва да мыслятъ за нищо друго, освѣнъ Господа.»

Извършваніе на тайнство-то Евхаристії.

§ 73. По примѣръ-тѣ на Іисуса Христа, кой-то е установилъ тайнство-то Евхаристії на тайнѣ-тѣ вечерї, църква-та по-напредъ отъ всичко друго възнася благодареніе Тріипостасному Богу, и кога-то клира слѣдъ възгласа на священика: **благодаримъ Господа**, въспѣва пѣсень: **достойно и праведно есть покланяти сѧ Отцѹ и Сыну и Св. Духу . . .** Иерей-тѣ тайно благодари Бога за неисказанны тѣ нѣгови милости къмъ человѣческій-тѣ родъ.

§ 74. При благодарно-то въспоминаніе за Божіи-тѣ благодѣянія, священика между друго представя и